STAND DER MAAN.

1 Februarij . . . . . LAATSTE KWARTIER.
8 " . . . . . NIEUWE MAAN.
16 " . . . . . EERSTE KWARTIER.
23 " . . . . . VOLLE MAAN.

WATERGETIJDEN.

	Hoog Water	Laag Water
5 WOENSDAG . . . 's morg.	3-14	's av. 3-38
6 DONDERDAG	4-5	4-27
7 VRIJDAG.	4-49	5-10
8 ZATURDAG	5-30	5-50

SURINAAMSCHE COURANT.

A°. 1834. WOENSDAG, DEN 5den FEBRUARIJ. N°. 11.

PARAMARIBO.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 5 Februarij 1834.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrijgen *Brieven van Manumissie* voor de na te melden Slaven; te weten:

COENRAAD BARENDS, voor den Slaaf *Jan;* hem in eigendom toebehoorende.

MARIA ESTHER FERURIER, weduwe wijlen JOHANNES EMBRICQS, voor den Slaaf *Louis;* haar in eigendom toebehoorende.

JOHANNA MARGARETHA DORIG, weduwe wijlen JOHAN GEORG PFANNKUCHEN, voor de Slavinnen *Kandasie,* en *Charlotte* met haar Kind *Frederika;* haar in eigendom toebehoorende.

THEODOLUS PETRUS KAERSENHOUT, als *Straatvoogd* over- en voor een Slaaf *Daniel;* weleer aangekomen hebbende de vrije MIMIE van MEIJER; — en

FRANÇOIS MAZER, voor de Slavinnen *Floortje* en *Antje,* hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, zulks algemeen bekend te maken, en een iegelijk, die eenig regt of pretentie op gemelde Slaven mogten sustineren, op te roepen, om binnen den tijd van *drie* weken, nadat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare Dagbladen zal zijn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ADVERTENTIËN.

(5811) De AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie,* zullen op Woensdag den 12den dezer, ter voorschreve Kamer, des namiddags ten *vier* uren, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen: Meubelaire Goederen, Mans Kleederen, enz., enz., aankomende den Boedels: JACOBUS FREDERIK BENTZ; JOH. GODFRIED AKKERMAN; JOHN LOBO; JACOB WILLEM STOCKELAAR VAN EIJCK; J. D. KLOUZEN en JOSEPH van DUMONT.

Alsmede een cederenhouten Kabinet; een Tafel en een Saidbord, aankomende den Boedel M. E. ROTHE, laatst Wed. JOHN EVANS.

Verders den Neger CAESAR, aankomende opgenoemden Boedel JOSEPH van DUMONT.

En de Negers PROFIT,
ANDRE,
OTTO,
BATIST, en
SOUVENIR;
aankomende den Boedel JOSIAS PARDO

Paramaribo den 4 Februarij 1834.
C. A. FISCO,
2de Commies.

De AMBTENAREN, provisioneel belast met het Departement der *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie,* zullen op Woensdag den 12den dezer, des namiddags ten *vier* uren, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen: Meubelaire Goederen, Mans- en Vrouwen Kleederen, enz., aankomende de navolgende *desolate* Boedels: BENJAMIN ABRAHAM DE VRIES; JUDA VAN PRAAG; CORNELIS SCHAAP; LOUIS THOMA; ISAK ISRAEL FEREYRA; ANTON JOSÉ; NAS. JONAS; ABRAHAM NUNES NABARO; MENASEH ABARBANEL; LUBETIE van SCHOLMER en de gerepudieerde gemeenschappelijke Boedel ARNOLDUS PUTTO en nagelatene Echtgenoote SARA FEREYRA van alle welke Boedels geene genoegzame Goederen zijn nagelaten, om Crediteuren te kunnen oproepen.

Paramaribo den 4 Februarij 1834.
C. A. FISCO,
2de Commies.

(5778) Te Koop bij Inschrijving van de Plantaadje *Nieuw Meerzorg:*

Circa 6000 ℔ heele
En 4 a 500 ℔ gebr. } KOFFIJ,

volgens monsters dagelijks te bezigtigen bij den ondergeteekenden bij wien de inschrijving - billetten zullen worden aangenomen tot Dingsdag den 11den dezer, des voormiddags om 11 uren, wanneer dezelve ten overstaan van den Heere President van de Commissie tot de Karatele Kamer zullen worden geopend.

Paramaribo den 4 Februarij 1834.
CH. LIONARONS qq. c. s.

NB: De Kooper zal voor ieder Baal ƒ 1,10 moeten restitueren.

(580.) A. MULLER, *Mechanicus,* zal *HEDEN AVOND,* eene VIJFDE VOORSTELLING geven, met zijne *MECHANISCHE INSTRUMENTEN.*

(5784) De geannonceerde verkoop der Plantaadje *BEES EN CROP,* bepaald op den 5den, zal alren plaats hebben op den 14den dezer, — de veil-condities, bewijzen van Eigendom en Inventaris liggen ter *visie* ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Paramaribo den 4 Februarij 1834.
C. L. JACOT DES COMBES.

(5825) M. A. KEIJSER, zal Vrijdag op Vendu verkoopen: Provisien en Stukgoederen, alsmede den Slaaf PRIMO; aankomende D. P. BECKER.

(5781) De ondergeteekende berigt zijne geëerde Begunstigers, dat hij thans woonachtig is op den hoek van de *Watermolenstraat,* naast den Heer J. P. TAFARES.

Biedt tot zeer *civielen* prijzen te Koop: Jaquard; Indiéné en verscheidene Stoffen voor Dames Kleedjes; zilveren Vingerhoeden en verdere Dames benoodigheden; fijne Linnens; *grof dito;* Boekjes Streep; Roode Wijn in oxhoofden; (Wijn in soorten bij het dozijn;) Rijnsche Wijn in kisten; manden Seltserwater, kelders Brandewijn in soorten; Jenever; Likeuren; Vruchten op Brandewijn; Rozijnen; beste groene en zwarte Thee in het lood.

Provisien; Rookvleesch; Broodsuikers; Tabak a ƒ 3 tot ƒ 1 per ℔. Sigaren; Mannen en Vrouwen Schoenen; Koffijzakken en andere Goederen meer.

Voorts verzoekt hij allen diegenen, welke hem verschuldigd zijn, betaling te doen, daar anders hoe ongaarne ook, (zonder onderscheid van persoon), den nalatigen in regten vervolgd worden.

F. W. WERLÉ.

(5850) GEBROEDERS REELFS, bieden *te koop* aan:

Boter, Z. M. en Zwitsersche Kazen, Aardappelen, gerookte Tongen, Saucijsjes de Bologne, Metworst, ¼ tonnen Zout Vleesch, Haring, Anchovisch, Saucijsjes en Zuurkool in vaatjes, Broodsuikers, Suikergoed, Banket en Koek, gedroogde Vruchten en Zuurgoed in stoopen, Vruchten op Brandewijn, Gort, Groene en Graauwe Erwten in vaatjes en pullen, Zoete-, Raap-, Paten- en Lijn Olie, Roode-, Madera-, Rijn- en Portwijn, Jenever; Witte en Cognac Brandewijn, Likeuren en Seltserwater, enz., enz., enz.

(5783) De wed. D. STERK, geboren SANDER, met hare *drie* minderjarige Kinderen vertrekt.

(5785) ABRAHAM PEREIRA, Echtgenoote en Kinderen vertrekken.

(579.) D. HORST vertrekt.

(5803) KULENKAMP LEMMERS vertrekt.

SCHEEPSTIJDINGEN.

Binnengekomen.

Den 30 Januarij, de Engelsche Schoener *Admiral Colpoys,* Kapt. PRIDDEN, van Demerary; passagiers: de Heeren *C. J. van West* en *G. Benjamin Smit.*

Uitgeklaard.

Den 29sten, de Nd. Am. Brik *Fame,* Kapt. F. NICKERSON, visa Nickerie naar Boston; lading: 116 vaten Malasse.

Den 30sten, de Nd. Am. Brik *Holga,* Kapt. S. SAYWARD, naar Gloucester; lading: 331 vaten Malassie.

MENGELINGEN.

DE ONVERWACHTE ERFENIS.

Als een stormwind kwam het Fransche heer over de Saksische grenzen. De eerste verschrikkelijke doorbraak vond bij Saalfeld plaats, en wierp de schoonste verwachtingen van het Pruisische leger in het stof. Het gerucht daarvan verbreidde zich met de vlugtelingen, en alles staroogde in de bangste verwachting. — Het Pruisische heer brak op en betrok een leger op de hoogte van Weimar, tot aan Frankendorf, welke hier voor de laatste maal de kroon der glansrijke Monarchie van *Frederik den Grooten* aanschouwden. — De molen van den ouden *Jakob* stond eenigzins van den landweg verwijderd in een dal, omstreeks Auerstad. Een ijsselijke stilte, welke gewoonlijk den storm voor afgaat, heerschte gedurende de eerste dagen na den slag bij Saalfeld. Twijfeld stond *Jakob* voor het erfdeel zijner vaders, en dacht: Zal de storm u verschoonen?

Terwijl hij nog zoo stond, kwam er een Fransch Officier met een gemeenen, beide in volle wapenrusting, voor den molen. De molenaar verschrikte hevig: zoo na had hij den vijand niet vermoed.

» Vrees niets!" dus sprak hem de Officier op eenen barschen toon aan, » van onzent wege zal u niets geschieden. Bij u dient een meisje, met name *Rose Brandt*, uit Gräfenthal; is zij te huis?"

De oude stamelde: » Ja!.. neen!..." en kon geen woord meer voortbrengen. *Roosje*, namelijk, was een hupsch meisje van 17 jaren, en goed en eerlijk daarbij. Als eene ouderlooze wees had de molenaar haar op haar tiende jaar tot zich genomen, en als zijn eigen kind opgevoed. *Roosje* was de vreugde van hare voedster ouders en van het gansche dorp geworden.

Frits, de eenige zoon des huizes, een jongeling van 20 jaren, die, uitlandig geweest zijnde, pas terug gekomen was, beminde *Roosje*, en had slechts eenige dagen te voren aan de moeder het geheim zijns harten aanbetrouwd, en den vader om *Roosje* band gebeden. Maar de oude *Jakob* was rijk, en wilde, dat *Frits* ook eene rijke vrouw nemen zoude; hij sloeg daarom zijns zoons verzoek rond af.

Frits was op de aankomst der beide Franschen in de nabijheid: hij hoorde den Officier naar *Roosje* vragen, en beefde. Snel ijlde hij achter den molen om naar *Roosje*, die met de moeder in de kamer de vragen van den vreesselijken man gehoord had en als een populierblad sidderde.

» *Roosje*! een Franschman vraagt naar u; hij wil u met alle geweld spreken; red u gezwind, hij komt in den molen."

» O God!" schreeuwde de oude. — » Wat wil hij dan van mij?" stotterde *Roosje*. — *Frits!* lieve *Frits!* bescherm mij. Ik ken hem niet; — waar zal ik mij verbergen?"

» Op den hooi zolder, gezwind!" riep *Frits*, en *Roosje* vlood naar boven. —

Ondertusschen had de Officier zoo veel uit den molenaar weten te krijgen, dat *Roosje* te huis was. — » Maar wat wil uwe genade van het meisje?" vroeg *Jakob*. » Zij is sedert lang jaren bij mij en kent u zeker niet."

» Nu dan wil ik haar leeren kennen," hervatte de woeste krijgsman, » talm zoo niet, oude! ik heb geen tijd. En wanneer gij ze niet op staande voet voor mij brengt, zoo zoek ik haar zelf." En daarmede ging hij den molen binnen, en trad regelregt in de kamer.

» Ontferm u, genadige Heer Generaal!" riep de oude, op zijne knieën vallende, » wij willen gaarne alles geven, wat wij kunnen; maar verschoon slechts ons leven.

» Wie duivel wil uw leven?" vloekte hij wild, *Roosje* wil ik hebben, en dat wel terstond!"

Frits wilde reeds eene tegenwerping maken; maar een bliksemstraal uit de wilde vlammende oogen des Officiers, en het stampen des geweers, in de hand des gemeenen soldaats, geboden hem te zwijgen. — Eindelijk zeide de oude: » Nu, waar is dan *Roosje?* laat haar komen, de Heeren zullen haar toch geen kwaad doen. *Frits!* roep haar hier!"

Frits ging naar haar toe, maar *Roosje* weigerde sidderend, hem te volgen. — » Wat willen de soldaten van mij? riep zij weenend. » *Frits!* wilt gij mij aan een overleveren? is dat na uwe liefde?"

» Doodslaan wil ik hen," riep *Frits*, wanneer zij slechts toonen, u eenigleed te willen doen. Zij zijn maar met hun beiden, en de knechten moeten dadelijk komen. Zijt onbevreesd!"

De tijd duurde den Officier te lang; hij wilde haar reeds zelf gaan halen, toen de vader, die ook tot haar gegaan was, *Roosje* eindelijk overreede, om te komen. Toen zij vreesachtig en bevend binnen kwam, trad de Officier eensklaps voor haar, en zag haar eenen geruimen tijd sterk in de oogen.

Zijt gij *Roosje Brandt* van Gräfenthal?" vroeg hij haar eindelijk. Zij deinsde, op het hooren van den barschen toon, verschrikt terug, — evenwel stamelde zij: » Ja!

» Des daglooners dochter?" — Ook dit beantwoordde zij met ja.

» Nu goed," zeide hij, „ wanneer gij het zijt; zoo wil ik met u alleen spreken. Vertrek allen!"

„ Neen, om Gods wil," riep *Roosje*, en verbleekte, „ ik blijf niet met u alleen. o, Zottinnetje! geloof mij, ik zal u niets doen! Ik heb u slechts iets te zeggen, wat u alleen betreft." — „ Voort! voort!" riep hij tegen de anderen, die blijk gaven, als of zij *Roosje* niet wilden verlaten; „ gaat buiten op de plaats! daar kunt gij hier in de kamer zien, en u overtuigen, dat haar niets leeds geschiedt. — Maar, bij uw leven! waagt het niet, om de deur te naderen en te luisteren!" — „ Gij, Kameraad!" zeide hij in het Fransch tot zijnen begeleider, „ sta voor de deur en laat niemand dezelve naderen."

Er hielp geen tegenspraak; doch vader *Jakob*, die reeds veel in de wereld ondervonden had, sprak den zijnen getroost aan en nam de bevende oude en den van woede knersenden *Frits* met zich op de plaats. Zij wendden geen oog van de kamer. Onwillekeurig wilde *Frits* somwijlen er binnen, maar het *va-t-en* van den grooten man met de bajonet deed hem terug keeren.

Roosje stond nu, als of het laatste gerigt over haar gehouden wierd.

„ Vrees niets!" zeide de donkerbruine man, zoo zacht als hij kon, en vatte hare hand. „ Spreek vrij met mij. Hoe oud zijt gij?" — „ Pas zeventien jaren." — Hoe lang zijn uwe ouders dood" — „ Aanstaande kermis is het acht jaren, dat mijne moeder een half jaar na mijnen vader stierf." — „ Hebt gij geene zusters of broeders?"

„ Ach! mijne eenige zuster is een jaar na mijne ouders gestorven."

„ In het kraambedde, zij was te Koningbergen gehuwd: ik weet het," antwoordde de vijandelijke krijgsman, en *Roosje* zag hem groote oogen aan, en kon niet begrijpen, van waar hij zulks weten konde, of wat hem dit aanging.

„ En anders had gij geenen broeders of zusters verder?" — „ Neen!.... doch ja!.... ik had nog eenen broeder, van wien mijne ouders dikwijls verhaalden; maar ik heb hem nimmer gekend."

„ Spraken uwe ouders van hem dikwijls? is hij dan dood?" — „ Dat zal hij wel. Ik was nog niet geboren, toen hij op eenen avond voor de deur speelde, en eensklaps verdwenen was. Sedert hebben wij nimmer iets meer van hem gehoord. Hij was zulk een goede jongen zeggen mijne ouders. Ach, leefde hij nog!"

Zoudt gij hem gaarne zien!" vroeg de man, met bevende lippen, en een traan blonk in zijne vurige oogen. — „ En wanneer gij hem nu zaagt, waaraan zoudt gij hem herkennen?" — „ Aan een vlak op het voorhoofd, die er als een aardbezie uitziet, zoo als moeder eens gezegd heeft."

„ Zoo als dit," hervatte de Officier, en streek de haren weg. „ Deze vervloekte houw (hij wees op een diepen leedteeken) had het mij bijna ontroofd."

Welk een nieuw gevoel doorstroomde *Roosjes* boezem, toen zij deze vlek bespeurde! — Wat zou zij denken! — wat hopen! — „ Nu, *Roosje*!" zeide de krijgsman, en breidde zijne armen uit, „ bemind gij dan uwen broeder niet?"

„ Mijn broeder!" riep *Roosje* uit, en viel hem om den hals.

Frits, die dit zag, sprong naar de deur toe. *S d-reste-là!* schreeuwde de schildwacht.

„ Wat wil die jongen?" vroeg de Officier, en lachte onder zijne tranen. „ Een hupsche kaaap! Is hij uw bruidegom?" — Verlegen sloeg *Roosje* de oogen neder; de schaamte gloeide op hare wangen. Hij is de zoon van mijnen Heer," stamelde zij. „ Nu, wat gaat het dan hem aan? waarom is hij dan zoo wild, dat gij in mijne armen ligt? Zeg mij, bemint hij u?"

Roosje zweeg. — „ Nu, waar is het dan bruiloft?" — „ Ach neen!" riep zij smartelijk uit; „ ik ben arm en hij is rijk; voor een arm meisje is geen rijk man beschoren!"

„ Wie zegt dan, dat gij arm zijt?" vroeg de broeder het verraste *Roosje*; „ gij hebt immers eenen broeder en die brengt u uwe huwelijksgift mede. Luister, lieve *Roosje!* Ik werd door landloopers van voor de deur onzer ouders gestolen. Verscheidene jaren trok ik met hen rond en wies onder dat graauw op. Slechts flaauw herinnerde ik mij mijne ouders en onze woonplaats; maar dit leven behaagde mij niet, dus ontliep ik en ging in Franschen dienst, daar wij niet ver van de grenzen waren. Wat ik al ondervonden heb kan ik u thans niet verhalen; maar ik ben overal mede geweest, ook met onzen tegenwoordigen Keizer in Egypte, en hij zelf heeft mij tot Officier benoemd. Een jaar geleden ontmoette ik toevallig een der landloopers, onder welke ik opgegroeid was en herkende hem spoedig. Ik wist van hem te verkrijgen, dat hij mij verhaalde, hoe ik onder hen gekomen was en nu hoorde ik mijne geboorte plaats en mijne ouders noemen. Het was kort voor den slag bij Austerlitz, dat wij ook met Pruissen geschil kregen en reeds toen in dit oord zouden voortrukken. Ik verlangde reikhalzend, om mijne geboorteplaats en mijne ouders weder te zien. Maar mijne hoop werd niet vervuld. Nu is evenwel Pruisens uur gekomen, en ik ben hier en breng u, wat ik gewonnen heb. Ik was in Gräfenthal, en hoorde van den dood onzer ouders en van onze broeders en zusters, en dat gij hier waart. Gij zijt mijne eenige erfgenaame. In twee dagen zullen wij eenen slag leveren. Mogelijk, dat deze de laatste is, dien ik bijwoon, en dan moet toch het mijne niet geheel in vreemde handen komen. Is de slag voorbij en kom ik den dag daarop niet bij u, dan kunt gij, met hetgeen ik u geven zal: doen wat gij wilt, gij kunt met uwen minnaar huwen, en mij..... mij zoekt gij dan op het slagveld en begraaft, wanneer gij mij vindt."

(*Het vervolg en Slot hierna.*)

Ter Drukkerij van Gezusters SERRE.